

PROGRAM MANAGERIAL
pentru candidatura la demnitatea de Decan
al Facultății de Design Industrial și Managementul Afacerilor,
în legislatura 2020 – 2024,
depus de conf. dr. ing. Maier Stelian Sergiu

Motto: „*Management is doing things right; leadership is doing the right things.*”
Peter Ferdinand Drucker (1909 – 2005; consultant american în management corporatist și
educațional; considerat ca fiind „tatăl managementului corporatist modern”)
„*A manageria înseamnă a face bine ceea ce poate fi făcut; a conduce înseamnă a face ceea ce trebuie făcut.*”

Schiță a conținutului

- Contextul specific Facultății de Design Industrial și Managementul Afacerilor.
- Viziunea managerială bazată pe premisele întrevăzute la startul legislaturii.
- Elemente de strategie a implementării viziunii formulate.
- Obiectivele tactice asociate transunerii în practică a strategiei schițate.

1. Contextul

Facultatea de Design Industrial și Managementul Afacerilor a parcurs recent mai multe transformări structurale și funcționale, în încercarea (i) de a se adecva așteptărilor primului său beneficiar generic, studenții și masteranzii, ajustându-și abilitățile de formare înspre sfera aplicativă a profesiilor din domeniul ingineresc al frumosului și utilului cotidian, pe care le-a deservit în mod tradițional până acum, dar și (ii) de a-și extinde orizontul de adresabilitate în raport cu cel de-al doilea beneficiar generic, mediul antreprenorial, căruia s-a văzut datoare să îi ofere posibili angajați antrenați în problematica domeniilor conexe, cum sunt economia circulară și tehnologiile digitale. Ambele demersuri citate s-au axat pe implicarea corpului profesoral al facultății în efortul de transformare a mecanismelor interne ale acesteia, pe fundalul schimbărilor de generații și de concepte academice, soldate cu re poziționări optimiste. Însă, forța motrice a strategiilor puse în practică până acum a izvorât din dedicarea a doar câtorva dascăli, care, deși au ilustrat exemple de bune practici universitare, științifice și de reprezentare profesională, toate acestea susținute doar prin merite personale, nu au reușit să creeze un flux larg acceptat al schimbării de atitudine a suficient de multor colegi, pentru ca reușitele facultății să devină ireversibile.

Slujind un domeniu tehnic prea îndelung cantonat la răscrucea între eficiența clasic definită și nevoia de a da noi valori și valențe produselor industriale, Facultatea de Design Industrial și Managementul Afacerilor plătește un nemeritat tribut concepției înrădăcinate a muncii grele, prost plătite, concepție nu pe de-a-ntregul nefondată în sfera industrială pe care o servim, asociată cu reducerea interesului tinerilor de a îmbrățișa o profesie considerată aprioric neatractivă. De aceea, facultatea a fost mereu nevoită, și probabil va rămâne o bună perioadă de timp, să își axeze excesiv preocupările pe atragerea de admitanți și pe menținerea admișilor, în baza unor mecanisme interne ce irosesc timp și erodează entuziasmul pentru inovare academică.

Realismul trebuie să fie nota dominantă a oricărui program managerial. Pentru funcția de decan într-o legislatură care pornește într-un context fluid, marcat de o criză cu derulare complet imprevizibilă, un astfel de program nu poate include termene certe și resurse alocabile exprimate numeric, ci doar enunțuri privind intențiile, respectiv liniile strategice și câteva particularizări de factură tactică. Prezentul program managerial este expresia acestui fapt.

2. Viziunea privind viitorii pași

Sistemul educațional românesc va parcurge încă etape de reformare și ajustare, precum și de reaşezare a criteriilor de evaluare a performanțelor atinse și de finanțare a funcționării. Toate acestea vor accentua „fluiditatea” cadrului organizatoric și administrativ, soldată cu menținerea impredictibilității evoluției. Coroborat cu scăderea interesului tinerilor pentru profesiile de nișă, acest fapt va accelera termenele ce ni se impun pentru aducerea la zi a filosofiei formării profesionale în specializările noastre, arondate celor trei domenii pe care le girăm partajat cu alte câteva facultăți ale universității, respectiv inginerie industrială, inginerie chimică și inginerie și management.

O premiză validă pentru a continua să existăm este reprezentată de mutarea accentului pe afirmarea științifică și pe angrenarea în lumea „rezolvitorilor de probleme tehnice” (așa-zisul *re-engineering*). Într-un astfel de context, re-profesionalizarea noastră și justa noastră reprezentare devin stringente. Concept ocolit cu strădanie, re-profesionalizarea universitarilor nu exprimă confirmarea actualelor lor competențe didactice, care sunt prezumate ca urmare a dificilului parcurs al promovărilor în carieră, ci dobândirea unor noi abilități profesionale, de relaționare și de abordare curajoasă a unor tematici tehnice și științifice situate dincolo de granița domeniilor noastre stricte. În plus, re-profesionalizarea noastră implică racordarea la două dintre realitățile cu care ne confruntăm ca dascăli: (i) specificul minții și acțiunilor tinerilor momentului, axați pe a-și sluji, în mod întrutotul îndreptățit, interesele și mai puțin spre a-și fructifica pasiunile, atunci când fac opțiuni profesionale, respectiv (ii) învățarea mecanismelor moderne ale relaționării și comunicării profesionale, atât cu membrii comunității academice (incluzând studenții și masteranzii), cât mai ales cu antreprenorii și cu finanțatorii instituționali (aproape singurii accesibili, cel puțin deocamdată, în lipsa finanțărilor private realist dimensionate).

In parvo, cred că în viitoarea legislatură nu trebuie făcut altceva decât ceea ce s-a validat până acum, ci trebuie făcut altfel. Drept consecință, demersul pe care îl propun, în calitatea mea de candidat la demnitatea de Decan, este unul de reconfigurare a filosofiei de acțiune a facultății. În acest spirit, viziunea generică asupra modului în care facultatea noastră ar trebui să evolueze este: **practicând sociologie academică și marketing universitar**. Altfel spus, cred că „mecanica internă”, cotidiană și însemnat procedurată a facultății, care nu va fi neglijată nicidecum deoarece ne asigură prezentul, trebuie dublată de acțiuni inspirate, care să ne asigure viitorul într-o lume acut competitivă, pe care, din păcate, noi doar o bănuim, deoarece nu ne este familiară, bugetari și persoane realizate fiind. Astfel de acțiuni nu pot fi decât unele *prospective* și *anticipative*. Ele însă nu beneficiază de o metrică riguros normată, fiindu-le caracteristice abordări umaniste, nu inginerești. De aceea, cred că, măcar facultatea noastră, confruntată cu o problemă particulară, ar trebui să facă **echilibristică pe muchia procedurilor universității**.

Mai cu seamă prima filieră de evoluție pe care o propun, aceea în baza unor *elemente de sociologie academică aplicată*, reprezintă, poate, un concept ermetic, nelalocul lui chiar, în lumea riguroasă a unei școli inginerești. Ea poate fi însă explicitată prin nevoia de a cunoaște și înțelege atât mediul intern al facultății, cât și mediul mult mai dinamic, exterior nouă, prin tehnici de sondare și măsurare specifice domeniului științelor sociale. În acest sens, cred că decanul și unul dintre prodecani ar trebui să inițieze și să dea consistență faptic-aplicativă unor demersuri de **sondare, analiză și prognoză a stării și șanselor facultății**, așa cum sunt ele oglindite și respectiv întreșute prin prisma celor două categorii de beneficiari, studenții și masteranzii noștri, respectiv antreprenorii a căror atenție o țintim.

Cea de-a doua filieră a evoluției facultății, aceea a marketingului universitar, este implicit asumată și larg discutată în mediul nostru, dar a beneficiat doar de abordări cantitative, mereu formulate ca număr de admitanți atrași prin demersuri cărora li s-a cuantificat, *post-factum*, eficiența. Cred că, facultatea noastră cu precădere, trebuie să încerce și o abordare calitativă, extinzându-și atractivitatea prin ***diversificarea și prin punerea sub reflector a unei oferte neconformiste, aceea a șanselor de formare în domenii conexe, provocatoare și tentante pentru tinerii încă nededicați unor profesii înguste***, pentru care să fi optat *a priori*. Însă, o astfel de abordare trebuie să se poată baza pe acceptarea de către cadrele didactice a faptului că vor trebui, inevitabil, să învețe permanent, cot la cot cu studenții și masteranzii, pentru a acoperi respectivele domenii, vădit transdisciplinare. Desigur, și organismele de normare a activității universitare, dar chiar și colegii deja specialiști în domeniile adiacente, ar trebui să ne permită efectuarea unor astfel de pași peste granițe, suspendând garda arțăgoasă a dovedirii prin diplome a competențelor profesionale. Foarte frecvent, oamenii pasionați au realizat breșe cu răsunet semnificativ în sfere pentru care nu s-au școlit vreodată. Iar acele breșe, departe de a-i consacra, au adus plus-valoare în portofoliile celor care au avut încredere în pasionații practicanți, dedicați și lipsiți de orgoliile profesioniștilor atestați prin diplome.

Pentru a rezuma viziunea pe care o propun ca definitorie legislaturii următoare, cred că ***a devenit esențială mutarea atenției noastre de la problemele prezentului, mereu cronofage și demobilizatoare, înspre provocările non-scolastice ale viitorului, viitor a cărui croire se poate realiza doar prin deschiderea spre nou, spre risc și, în cazul particular al universitarilor, spre inovare didactic-academică***. Cu siguranță, o astfel de viziune, tentantă, va fi dificil de transpus în practică, tocmai din cauza nonconformismului pe care îl asumă, acesta reprezentând cel mai puțin răspândit concept în sfera posturilor comode, în care nu se pune problema foilor de parcurs.

În subcapitolele următoare ale programului meu managerial voi schița strategia pe care o consider fezabilă în transpunerea viziunii afirmate, precum și principalele obiective tactice. Inevitabil, voi descrie un eșafodaj de măsuri și atitudini mixte, tradițional acceptate și potențial contestabile de către membrii comunității academice ai Facultății de Design Industrial și Managementul Afacerilor.

3. O schiță a strategiei propuse

Este deja acceptat: „*The battles are imagined by generals, but they are won or lost by lieutenants.*” Într-adevăr: „*Luptele sunt închipuite de generali, dar sunt câștigate, sau pierdute, de locotenenți.*” (Winston Churchill, 1874 – 1965; Prim-Ministrul Angliei în cel de-Al Doilea Război Mondial). Sub spectrul acestui dicton, voi enunța prima propunere strategică a programului meu managerial afirmând faptul că ***echipa care se va instala la Decanatul facultății noastre nu va avea un decan și prodecani, ci parteneri egali, dar cu responsabilități partajate, într-o încercare comună de transpunere în fapte a viziunii pe care am schițat-o și pe care am rezumat-o două paragrafe mai sus***. Altfel spus, voi promova un triumvirat, ca alianță a trei lideri egal competenți și egal responsabili în spețele strategiei pe care o vom aplica, în încercarea, chiar neîmpărțită, de reclădire a aspirațiilor facultății noastre. Vom fi toți, în aceeași măsură, generalii și locotenenții din dictonul atribuit lui Churchill. Vom împărți toți povara de a contrazice *summum jus, summa injuria* („*supremul drept, suprema nedreptate*”), nesocotind aplicarea formală și seacă a unor rețete corecte în literă, dar vătămătoare în spirit, doar pentru a răspunde așteptărilor celor care ne-au susținut sau ne-au acceptat vreodată. Pentru că da, *exercitu gestas scientia, etiamsi milites amisses* (reinterpretat după o directivă a școlilor militare ale Romei Antice: „*un profesionist va câștiga cunoaștere, chiar cu riscul de a-și pierde adepții*”).

Propunerile mele strategice, axate pe (re)funcționalizarea mecanismelor facultății noastre prin schimbarea filosofiei sale de acțiune, pot fi sistematizate funcție de nevoia de prioritizare temporală a lor astfel:

- ***atitudini cu prioritate zero***, pentru care fereastra de oportunitate este de circa trei ani:
 - ***reorientarea*** spre domenii conexe celor care ne sunt nouă familiare astăzi;

- **reclădirea** eșafodajului competențelor cadrelor didactice;
- **reconsiderarea** atitudinii noastre față de apetența pentru învățare, față de uzanțele de informare și față de tiparele comportamentale specifice tinerilor momentului;
- **atitudini dezirabile**, dar posibil de atins pe un orizont mediu de timp, de circa cinci ani:
 - **revizuirea** adresabilității disciplinelor predate, în spiritul intereselor studenților și masteranzilor noștri;
 - **redobândirea** prizei școlii noastre în lumea antreprenorilor și a decidenților;
 - **reconectarea** la fluxul finanțării private pentru cercetarea tehnologică – aplicativă.

Mijloacele pentru transpunerea în realitatea universitară, la nivelul unei facultăți tehnice, a liniilor strategice pe care le-am enunțat nu pot fi alese dintr-un portofoliu generos. Inevitabil, lor le este asociat un oarecare nivel de nonconformism și tocmai de aceea pot părea nefezabile, în lipsa unei explicitări adecvate. Enunțate sec, cred că respectivele mijloace ar trebui să fie:

- **stratificarea cadrelor didactice** funcție de dominanta activității lor deja probate, în:
 - **vectori didactici**, dedicați preponderent dezvoltării mecanismelor și mijloacelor de învățare, certificați prin priza lor în rândul studenților și masteranzilor, precum și prin amploarea și calitatea materialelor didactice concepute;
 - **vectori relaționali**, orientați spre angrenarea în lumea exterioară facultății, în plan administrativ, în cel al conectării cu sfera antreprenorială și în cel al promovării intențiilor, capacităților și reușitelor facultății;
 - **vectori profesional-științifici**, cu certe abilități de „rezolvitori de probleme” și de vizionari ai domeniului pe care îl girează, care să poată susține consultanța tehnică și adjudecarea de proiecte de cercetare științifică la care facultatea se va angaja, fie prin reprezentanți individuali, fie prin colectivele sale;
- **instruirea în paralel, prin tematici ambițioase, a cadrelor didactice și studenților**, instruire de factură autodidactică, lipsită de frontierele uzuale în activitatea universitară, în virtutea căreia să se fructifice aplecarea noastră spre inovare, într-un spirit formativ – productiv din clasa *Fab-Lab*;
- **o cultură meritocratică, clădită pe loialitatea față de școală și de țelurile noastre comune**, instaurată prin bune-practici împărtășite, dar și prin poziționări ferme împotriva atitudinilor corozive prin care varii persoane ni se adresează, ori ne pun într-o lumină nemeritat defavorabilă.

Desigur, schița strategică prezentată va fi detaliată și transpusă în măsuri de tactică, în urma unor clarificări și consultări cu Consiliul Facultății noastre, dar și, de ce nu, cu întreg corpul comunității academice a facultății, în măsura în care membri acestuia vor vădi interes. În acest sens, propun, drept codicil al strategiei enunțate, organizarea anuală a două întâlniri benevole între Consiliul Facultății și membrii comunității noastre academice, întâlniri cu tematici anunțate, la care studenții și masteranzii vor fi încurajați să participe. Una dintre întâlniri va fi organizată în continuarea festivității de deschidere a anului universitar, pentru a nu încărca programul zilnic al membrilor facultății.

4. Enunțuri de factură tactică, exemplificative privitor la implementarea strategiei propuse

O primă oglindire tactică a strategiei schițate mai sus ilustrează modalitatea de partajare a responsabilităților echipei decanatului facultății. Astfel, principalele atribuții întrevăzute în acest moment pentru decan și cei doi prodecani nominalizabili sunt următoarele.

- Decanului îi vor reveni:
 - coordonarea politicii generale a facultății, așa cum aceasta va fi (re)formulată dinamic pe durata legislaturii, inclusiv definirea intereselor comunității;
 - reprezentarea facultății în interiorul și exteriorul universității, inclusiv în relația cu mediul antreprenorial și cu decidenții în spețele de interes comun;

- analiza aspectelor financiare ale activității facultății, precum și elaborarea și implementarea principalelor măsuri cu rezonanță financiară pentru evoluția noastră instituțională;
- coordonarea demersurilor de sondare, analiză și prognoză, în vederea evaluării stării facultății și pentru definirea căilor de urmat;
- conturarea cadrului de derulare a activității de cercetare științifică în facultate, inclusiv evaluarea și raportarea performanțelor atinse;
- coordonarea demersurilor de poziționare a facultății în raport cu interesele branșelor în care avem un cuvânt de spus, cu cele ale partenerilor, dar și cu cele ale competitorilor;
- coordonarea activităților de internaționalizare și de informatizare proprii facultății.
- Unuia dintre cei doi prodecani îi vom acorda deplin credit pentru:
 - elaborarea măsurilor tactice și coordonarea implementării activităților de factură didactică, inclusiv politicile de organizare dinamică a specializărilor universitare, a programelor de studii și de corelare a conținutului disciplinelor;
 - conceperea și implementarea tehnicilor și mijloacelor pentru sondarea, analiza și prognoza stării și evoluției facultății, atât uzând de căile procedurate la nivel de universitate, cât și prin unele noi, specifice intereselor facultății noastre.
- Celui de-al doilea prodecan îi preconizăm responsabilități privitoare la:
 - relația facultății cu studenții, sub toate aspectele acesteia, inclusiv politica de moment și de perspectivă a distribuirii numerice spre domenii și specializări;
 - elaborarea și implementarea politicilor privind calitatea mediului academic intern facultății;
 - coordonarea activităților de factură administrativă în facultate, inclusiv politica spațiilor și cea de constituire și utilizare a resurselor non-financiare.

În comun și prin consens, cei trei membri ai structurii de conducere a facultății vor soluționa problematicile:

- arbitrării intereselor, divergențelor și conflictelor ivite în activitatea facultății;
- comunicării în interiorul și cu exteriorul facultății;
- organizării curente, inclusiv a întâlnirilor cu membrii comunității academice;
- răspunsului la solicitările instituționale adresate din partea universității, inclusiv emiterea de documente, rapoarte și semnalări;
- coordonării activității și întâlnirilor comisiilor Consiliului Facultății;
- coordonării activității Secretariatului facultății.

Deciziile și măsurile de tactică la nivelul conducerii facultății vor fi corelate cu cele stabilite prin Consiliul de Administrație al universității și vor da un sens sinergic acțiunilor noastre. De asemenea, în interiorul facultății, deciziile tactice vor fi armonizate până la nivel de departamente, fără a leza atribuțiile primare ale acestora din urmă privitoare la politicile profesionale – didactice și de promovare în carieră, în măsura în care încadrarea în fondurile financiare disponibile le permit și le susțin. În acest sens, decanului îi va reveni sarcina redistribuirii tuturor tipurilor de resurse, ori de câte ori acestea se vor impune, spre buna și justă funcționare a departamentelor.

Conform defalcării îndeobște practică în universitatea noastră, voi enunța principalele obiective tactice pe care le propun spre coordonarea intereselor comune tuturor departamentelor facultății. Consider însă că **obiectivul de fundal, integrator, ar trebui să fie acela al reclădirii „personalității” facultății noastre, în consonanță cu natura și amploarea provocărilor adresate dinspre mediului pragmatic și globalizator extern nouă ca entitate universitară, fără a desconsidera însă preocupările canonice, uzuale și mecanicist aplicabile ca urmare a procedurării lor, ori tradițional asumate în colectivele noastre.** Drept consecință, tenta generică a obiectivelor noastre ar trebui să fie una nonconformist – progresistă, până la limita riscului.

4.1. În domeniul didactic, obiectivul generic al asigurării calității va fi dublat de un demers de armonizare a conținutului disciplinelor predate, în baza analizelor efectuate începând dinspre cele de specialitate. În acest mod va deveni posibilă organizarea planurilor de învățământ funcție de provocările adresate de beneficiarii noștri, fie aceștia studenți și masteranzi, ori reprezentând mediul antreprenorial. În plus, vom putea astfel lua decizii fundamentate, privitoare la reorientarea programelor noastre de studii, ori la propunerea unor noi.

Voi susține și voi încerca să promovez un ritm accelerat al deschiderii spre inter- și transdisciplinaritate pentru programele noastre de studii, inclusiv prin regândirea conținutului solicitat disciplinelor predate de titularii aparținând altor facultăți. În paralel, voi încuraja extinderea competențelor profesionale ale cadrelor noastre didactice, de preferință tinere.

Voi milita pentru schițarea unor „foi de parcurs în carieră”, prin care să orientăm viitorul corp didactic spre multidisciplinaritate. În acest sens, sunt convins de faptul că atribuirea statutului de titular de disciplină unor cadre didactice tinere, cât mai devreme în cariera lor didactică, poate reprezenta forța motrică a adaptării noastre rapide la exigențele beneficiarilor muncii noastre. Ori acest fapt nu poate fi pus în practică în contextul unor planuri de învățământ rigide, cu care suntem atât de familiari.

O tușă pregnantă voi pune asupra extinderii argumentelor cu care ne adresăm admitanților. Aceștia nu trebuie ademiniți, ci atrași. Cu acest scop, voi insista asupra șanselor acestora de a-și exprima și exercita creativitatea și abilitățile de inovare, prin înrolarea lor ca proaspeți studenți în activități pasionante, cu tematici provocatoare, situate dincolo de cele rigurose parcurse conform planurilor de învățământ. Pe această cale, studenții noștri vor deveni cei mai buni mesageri și cei mai convingători promotori ai facultății. Astfel doar, renumele facultății noastre se va îmbunătăți și va vira spre atributul „cool”, în accepțiunea admitanților. O astfel de tușă se poate exprima, spre exemplu, prin implicarea timpurie a studenților noștri și a unora atrași de aceștia, în tematici de cercetare realiste, îndrumate în regim de *Fab-Lab* de un număr de trei – cinci cadre didactice cu adevărat pasionate, care își vor sacrifica timpul și, pentru început, interesele imediate, care vor accepta să „navigheze” împotriva curentului conservator în „formarea specialiștilor” prin studii universitare. La nivelul programelor de masterat, o astfel de implicare a cursanților în activități de cercetare este chiar impusă prin filosofia planurilor de învățământ, dar posibilitățile concrete de a transpune în practică tematici de cercetare sunt încă timid explorate de noi, mai cu seamă din cauza secundării financiare modeste, atunci când titularii nu au adjudecat deja proiecte finanțate.

Concluzionând, consider că am atins punctul în care doar pași curajoși în regândirea și restructurarea programelor noastre de studii mai pot oferi șanse școlii noastre. Un program de consultare a comunității noastre va fi declanșat, cu această tematică. Fără a reprezenta un obiectiv rigid și *a priori* impus, consider că reorganizarea departamentelor s-ar putea dovedi o opțiune fezabilă.

4.2. În domeniul cercetării științifice necontractate și al consultanței instituționale, consider că obiectivul major este reprezentat de asigurarea unor resurse materiale și financiare apte să susțină astfel de activități, mai cu seamă deoarece ele sunt impuse cel puțin la nivelul programelor de masterat. Foarte probabil, doar deschiderea spre colaborare cu parteneri privați ne va asigura astfel de resurse. Pentru aceasta însă, vom fi nevoiți să constituim un portofoliu de competențe pe care le-am putea oferi mediului antreprenorial, în mod argumentat. Respectivul portofoliu va putea fi alcătuit doar prin colaborare dezinteresată între membrii comunității noastre academice, eliberată de spectrul devizei „publish or perish”.

Regândirea ofertei adresate mediului antreprenorial va reprezenta o preocupare de căpătâi. Ea va fi dublată de demersuri interne, anterioare, de adecvare a colectivelor noastre la rigurile unei astfel de oferte

4.3. În domeniul resurselor umane, vom iniția un plan de atragere a noi cadre didactice și personal didactic auxiliar, croit cu moderație. Consider că una dintre categoriile pierdute în

ultimii cincisprezece ani este cea a tehnicienilor, laboranților și inginerilor cu adevărat pricepuți. Fără a reprezenta o promisiune, voi încerca reconstituirea unui corp al „meseriașilor”, fără de care ambițiile noastre de adecvare la tematici cu caracter practic, fie didactice, fie de cercetare, vor rămâne doar la nivel de deziderat.

4.4. În domeniul administrării resurselor financiare ale facultății, voi promova o politică a transparenței justificate, pornită de la bilanțuri și fluxuri calculate cu cel mai ridicat nivel de detaliere accesibil unei facultăți. Acest resort va reveni integral în sarcina decanului, iar o serie de rapoare graduale vor fi comunicate Consiliului Facultății, deocamdată nu spre analiză, ci spre încunoștințare, dat fiind faptul că nu există încă proceduri dedicate unui astfel de demers.

4.5. În domeniul bazei materiale a facultății și departamentelor, voi promova o politică de deschidere pentru utilizarea neîngrădită dar rațională a acesteia, după o inventariere dublă, realizată pe baza informațiilor furnizate de directorii de departament și de titularii disciplinelor, dar și pe cea a documentelor administrativ-contabile. Va urma o evaluare a funcționalității bazei materiale, a gradului de uzură fizică și morală a acesteia, a necesarului de re-funcționalizare, întreținere și asigurare a consumabilelor. În măsura dovedirii funcționalităților lor, pentru acele aparate, echipamente, instalații, utilaje, care necesită mentenanță, calibrare și calificare de performanță vom încerca să atragem resursele financiare și materiale necesare, probabil și cu concursul unor companii cărora le-am putea furniza consultanță instituțională.

4.6. În domeniul internaționalizării, consider că a venit momentul unei opțiuni ferme privitoare la fezabilitatea înrolării noastre într-un astfel de demers, știut fiind că acesta implică nu doar efortul de adecvare a cadrelor didactice, ci mai cu seamă constituirea și alocarea de resurse semnificative. Drept prim pas, voi solicita unei comisii constituite în acest scop din rândul Consiliului Facultății o analiză pertinentă, realistă.

4.7. În domeniul relațiilor facultății cu mediul exterior, inclusiv în cel al relațiilor internaționale, consider că demersurile posibile au fost deja făcute, noii echipe de conducere revenindu-i doar sarcina de a le stimula în continuare. Deja o serie de colegi ai noștri au devenit performeri validați, reprezentându-ne cu rezultate optime. Vom interveni instituțional însă în relațiile cu partenerii din sfera antreprenorială, încercând o coordonare suplimentară și constituirea unei oferte prin care să le garantăm acestora seriozitatea colaborării cu noi.

4.8. În domeniul relaționării noastre cu studenții, vom continua bunele practici instaurate deja în facultate. În plus față de uzanțe, vom încerca implicarea studenților (sau cel puțin a reprezentanților asumați de aceștia) în principalele decizii care vizează evoluția facultății. O netă aderare a studenților la obiectivele noastre este esențială și o vom stimula prin solicitarea frecventă a unor puncte de vedere, a unor opțiuni și a unor diagnoze realizate prin sondare.

4.9. În domeniul administrării curente a problematicii decanatului și secretariatului, vom iniția un proces de transpunere în scheme logice și diagrame temporale a pașilor impuși de procedurile universității. Acest demers va implica analiza și corelarea prevederilor procedurate. Acestui subcapitol îi vom aronda și eforturile de informatizare a activității secretariatului, inclusiv prin îmbunătățirea infrastructurii și dotării cu aplicații software.

4.10. În domeniul reprezentării facultății și al răspunsului nostru la solicitările instituționale, vom instaura un sistem al asumărilor și delegărilor de competențe, dublat de unul de consultare operativă a directorilor de departament. O serie de tipizări ale documentelor emise de facultate va fi impusă, împreună cu stabilirea cadenței și termenelor privind răspunsul intern la solicitări. Reprezentarea intereselor facultății va fi asigurată de decan, cu delegări limitate, dar în baza atingerii consensului cu prodecanii.

În mod vădit, responsabilitățile transpunerii în practică a programului managerial pe care mi-l asum revin decanului și prodecanilor, dar **succesul va fi al întregii comunități academice a facultății, numai cu condiția implicării membrilor săi**. Aderarea la programul managerial prezentat de mine este benevolă și individuală, iar eu mă aștept la contestări și retractări, dar și la o participare interesată, colegială totuși.

19 martie 2020

Conf. dr. ing. Maier Stelian Sergiu

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized 'M' followed by a diagonal stroke.